

Enrique Benavent Vidal,
bisbe de Tortosa

'Aquí tens la teua mare'

Benvolguts tortosins i tortosines,

Ens disposem a celebrar la festa de la Mare de Déu de la Cinta, que aquest any té un caràcter especial perquè fa quatre segles que es va fundar la Reial Arxiconfraria en honor seu. Un fet de gran importància per a la història i per a la religiositat de la ciutat. Quan els membres d'una societat menystenen el passat i els signes que al llarg dels segles han anat configurant la seua ànima, vol dir que a eixa societat li falta vida. L'afirmació positiva de la pròpia identitat i l'estima pel passat indiquen estima pel present i pel futur. La commemoració d'aquest centenari és un signe de reconciliació amb la història de la ciutat i de la fe; una expressió que volem acollir de nou aquells senyals que han configurat al llarg dels segles la nostra identitat espiritual i religiosa, l'ànima de la nostra ciutat i la nostra vivència de fe.

La Cinta, cantem en l'himne de Joan Moreira i Josep Ma. Peris, és nostra reina, nostra mare, nostre tresor... dels fills de Tortosa és sempre consol; dels nostres artistes és la inspiració. És dels guerrers nostres, l'ardorós braó. És important que cada generació sàpiga transmetre a la següent el patrimoni, els tresors, i que cada nova generació sàpiga acollir en el cor tot allò que ha rebut dels avantpassats. Això no impedeix el progrés dels pobles sinó que els condueix a l'autèntic desenvolupament material, humà i espiritual. Aquest centenari ha de ser una ocasió per reconciliar-nos amb la nostra història i amb el nostre passat, per provocar una nova acollida de tot eixe tresor de fe, d'humanitat, d'espiritualitat, de cultura i d'art.

En l'himne de la patrona cantem que la Santa Cinta és un *regal d'amor*. Ens parla d'eixe primer regal d'amor que el Senyor ens va fer a tots des de la creu, en pronunciar les paraules que són el lema de l'any jubilar que estem celebrant: *Aquí tens la teua mare*. El regal que Jesús va fer a tota la humanitat no va ser altre que la seua pròpia mare.

La història mariana de la ciutat és una prolongació d'aquell esdeveniment. De la mateixa manera que Jesús, per a mostrar-nos el seu amor, ens va regalar la seua mare, Maria ens va voler deixar també un regal per manifestar que havia acollit la ciutat de Tortosa en el cor. La ciutat va acollir també amb goig eixe regal d'amor. Cada vegada que entro a la capella de la Cinta, penso que li hem dedicat el millor i el més noble que tenim a la ciutat. Però no oblidem que el més important no és un edifici, sinó el nostre amor. En l'himne cantem: *Donem-li el cor*. A Ella, al llarg de tants segles, li hem donat el cor.

Aquí tens la teua mare. Ella està aquí. La Cinta és el signe de la seua presència a la nostra ciutat i en la nostra església diocesana. Gràcies a Ella la fe de tantes generacions s'ha conservat viva i s'ha transmès. Al llarg dels segles, els pares cristians han descobert que el millor camí per ensenyar als fills a estimar Jesús és animar-los a estimar la seua Mare. Per això, en aquests moments en què experimentem dificultats per transmetre la fe, la presència de Maria en l'Església és un camí per obrir els cors a la Mare del Senyor i, a través d'Ella, a la paraula del seu fill i a la fe.

Una mare estima tots els seus fills, però no es preocupa per ells de la mateixa manera, perquè en el seu cor estan, en primer lloc, els més indefensos i necessitats. La devoció a la Cinta ens ha de portar a preocupar-nos també dels més febles. Tradicionalment, ha sigut una devoció vinculada a la protecció de la vida humana concebuda i no nascuda, i d'assistència en el moment del naixement. A Ella pregunten les mares que esperen un nou fill. També ha acompanyat els malalts i els ancians. Aquest any jubilar marià ens ha de portar a continuar tenint, envers els més febles i els qui més pateixen, els mateixos ulls misericordiosos que té Maria.

Recordem que un any jubilar és un temps de gràcia. Déu desitja que vivim sempre en la seua gràcia i en la seua amistat. Maria, que és una persona de gràcia, ens ensenya i ens anima perquè la vivència de la fe ens porti cada dia a una amistat més forta amb el seu fill. Desitjaria que la festa de la Mare de Déu de la Cinta, en el marc d'aquest any jubilar, ens ajudi a créixer en el desig de ser cada dia més amics del Senyor. Un temps de gràcia és també de reconciliació, un moment per créixer en la santedat a la qual el Senyor ens crida. Aquesta serà l'alegria més gran que podrem donar-li a la Mare del Senyor.

Amb la meua benedicció, bones festes a tots.